

Ømann (SF):

Man kunne tro, at dette spørgsmål var stillet af omsorg for de mere velhavende gruppe 2-patienter. Det er ikke det, der er hensigten med spørgsmålet, men der skete altså det, at monopolrådet på et ekstraordinært møde for nylig fastslog i henhold til loven om priser og avancer, at en rimelig betaling for en konsultation for gruppe 1-medlemmer kunne være 37 kr. 50 øre. Dette med det rimelige skal med, for man har i henhold til loven om priser og avancer en forpligtelse til at påse, at priserne og avancerne også for tjenesteydelser er rimelige.

Vi har jo den interessante faktiske tilstand, at konsultationshonorarer for gruppe 2-medlemmer ligger på et langt højere niveau. Jeg skal ikke med sikkerhed kunne sige, på hvilket niveau det ligger i gennemsnit i det konfliktramte område, men det ligger i hvert fald på en 50-70 kr., og det er dog en betydelig forskel. Vi har samtidig den interessante retstilstand, at monopoltilsynet er forpligtet til at gribe ind over for urimelige honorarer. Det står der ikke i § 6, som man her har anvendt, men i § 8 — ikke så langt væk.

Se, så kommer man jo til den logiske konklusion: enten er de 37 kr. 50 øre for lavt ansat, eller også er serviceniveauet for gruppe 1-medlemmer så lavt, at man vurderer det til ca. halvdelen af, hvad man yder gruppe 2-medlemmer.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Som ikke mindst hr. Ømann ved, vil det være min hovedopgave på grundlag af dette spørgsmål at videregive monopoltilsynets oplysninger. Monopoltilsynet har givet mig følgende oplysninger om dette forhold.

For gruppe 1-patienter i provinsen har der som led i overenskomsten mellem lægernes organisation og sygesikringens forhandlingsudvalg som bekendt været aftalt et særligt betalingssystem, hvorefter de praktiserende læger dels modtog et grundhonorar pr. tilmeldt patient, dels særlige behandlingshonorarer for de af lægerne præsterede ydelser. Gennemsnitligt hidrørte ca. halvdelen af lægernes samlede honorarmasse for behandling af gruppe 1-patienter fra grundtaksten og ca. halvdelen fra ydelsestaksterne.

Med udløbet af overenskomsten mellem sygesikringens forhandlingsudvalg og de

praktiserende lægers organisation bortfaldt det hidtidige betalingssystem, og i den foreliggende situation fandt monopoltilsynet det nødvendigt at skabe sikkerhed for, at der i overensstemmelse med avancementlovens bestemmelser bevarede et uændret takstniveau for lægeydelser til gruppe 1-patienter. Med henblik herpå fastsatte tilsynet i medfør af pris- og avanceloven højstetakster for de forskellige lægeydelser til denne gruppe patienter. Taksterne er fastsat således, at de svarer til den hidtidige betaling fra sygesikringen.

For gruppe 2-patienter findes ingen overenskomster om honorarer, og disse beregnes afpasset efter den konkrete ydelse, der efter det af de praktiserende læger oplyste varierer stærkt. Disse takster er også omfattet af avancementloven. Monopoltilsynet har ikke i den foreliggende situation ment at kunne tage stilling til rimeligheden af lægernes takster som helhed.

Ømann (SF):

Jeg synes ikke, jeg kan lade handelsministeren slippe så let. Den afgørelse, der er truffet af monopolrådet, er truffet i henhold til loven om priser og avancer, nærmere betegnet lovens § 6. Det påhviler i henhold til hele loven monopoltilsynet at statuere, om en konsultationspris er rimelig eller ikke rimelig. Henne i § 8 findes en bestemmelse, som siger, at uanset om det drejer sig om gruppe 1- eller gruppe 2-patienter, har monopolrådet en selvstændig pligt til at påse, at der ikke opkræves urimelige honorarer. Når der så er en forskel på ca. 50 pct. mellem honorarer af den ene og den anden type, for gruppe 1-patienter og for gruppe 2-patienter, hvor der helst ikke skulle være nogen forskel, ja, så må man sige, det er ejendommeligt, at monopolrådet først bestemmer for gruppe 1 og ikke foretager sig noget over for honorarerne til gruppe 2-patienter. Denne gåde synes jeg stadig væk ikke handelsministeren har løst.

Det drejer sig ikke om loven om avancement, for så kunne handelsministeren have klaret frisag. Efter loven om avancement drejer det sig om de relative forhøjelser, og så behøvede man ikke at have stillet dette i relief med de faktiske forskelle. Men nu er indgrebet altså foretaget i henhold til loven om priser og avancer, og man har henvist